

4) Ако е адъ мѣсто на горкостъ, и дълътъ на нечестивы-ты е такъвъ, то като умрете въ грѣхове-ты си, *направляте за себе си най голѣмъ несправедливостъ; защото душа-та ви ще ся изгуби, и вѣчно ще ся изгуби.*

5) Какво безуміе и лудостъ прочее е грѣхъ-тъ. Защо пребывавать человекѣ-ти въ грѣхъ-тъ, когато той осквернява и погубя души-тъ, и заплата-та му е смъртъ, — вѣчна смъртъ? Колко скоропроходимы сѣ наслажденія-та му, а колко сѣ вѣчны мъжы-ты му. Екк. 9; 3: Прит 16; 25: 8; 35, 36: Мат. 16; 25, 36, 18; 8.

6) Богъ милостиво извѣстилъ нечестивы-ты за страшнъ-тъ имъ дирнинъ. Той не иска да погынѣтъ, но да ся покаѣтъ и да вѣрувать въ Сына Му и да живѣѣтъ. За това той е дълготърпѣливъ къмъ тѣхъ. Да ся върнѣтъ прочее нечестиви-ти отъ лоши-ты си пѣтища и да живѣѣтъ. Ако погынѣтъ, то вина-та ще е тѣхна.

7) Като нечестиви-ти сѣ въ такава голѣма опасность, то проповѣдници-ти, учителя-ти и родители-ти трѣбува усърдно да ся трудѣтъ да побудѣтъ слушатели-ты си, и чада-та си да търсѣтъ Господа, като могатъ да Го намѣрѣтъ. Тѣ трѣбува да употреблявать всякакво възможно средство да ги привождатъ при Бога, и да ся моѣтъ да благослови Богъ старанія-та имъ.